

Bryssel den 1.12.2016
COM(2016) 756 final

2016/0372 (NLE)

**Modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan
företag och konsumenter (B2C)**

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

**om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av
tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för
mervärdesskatt**

{SWD(2016) 379}

{SWD(2016) 382}

MOTIVERING

1. BAKGRUND TILL FÖRSLAGET

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Bakgrunden till paketet anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757. Kommissionen genomförde vid utarbetandet av detta förslag en kontroll, som en del av agendan för bättre lagstiftning, av den befintliga lagstiftningens ändamålsenlighet vad gäller systemet med en enda kontaktpunkt (Mini One Stop Shop, MOSS, som är en portal på EU-nivå för mervärdesskattebetalningar online) som rör telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg från företag till slutkonsumenter (B2C) samt 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av sådana tjänster. Vid kontrollen av lagstiftningens ändamålsenlighet fastställdes att skyldigheterna, som en del av 2015 års regler om att använda två bevishandlingar för att fastställa var köparna är etablerade, är särskilt betungande för små och medelstora företag och mikroföretag.

Förslaget om ändring av rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹ har utformats för att åtgärda denna brist med verkan från 2018 genom att ett företag med gränsöverskridande gemenskapsintern försäljning av telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg på högst 100 000 euro bara kommer att behöva en bevishandling.

2. RÄTTSLIG GRUND, SUBSIDIARITETSPRINCIPEN OCH PROPORTIONALITETSPRINCIPEN

• Rättslig grund

Förslaget grundar sig på artikel 397 i direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt² (nedan kallat *mervärdesskattedirektivet*). I denna artikel föreskrivs att rådet, enhälligt på kommissionens förslag, får besluta om nödvändiga åtgärder för tillämpningen av mervärdesskattedirektivet.

• Subsidiaritetsprincipen (för icke-exklusiv befogenhet)

Förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, eftersom det problem som har uppmärksamats (hög administrativ börda, särskilt för små och medelstora företag) utlöses av ett krav i den befintliga förordningen. Genom förslaget förenklas detta krav och kommer därmed att ge ett mervärde jämfört med vad som kan uppnås på medlemsstatsnivå.

• Proportionalitetsprincipen

Förslaget är förenligt med proportionalitetsprincipen, det vill säga det går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå målen i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt en väl fungerande inre marknad. Enligt subsidiaritetsprincipen är det inte möjligt för medlemsstaterna att hantera problemen och de bakomliggande orsakerna till problemen utan ett förslag om att ändra mervärdesskattedirektivet och därtill hörande rättsakter. Införandet av

¹ EUT L 77, 23.3.2011, s. 1.

² EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

detta förslag är proportionerligt, eftersom det erbjuder en avsevärd förenkling för små och medelstora företag och mikroföretag. Denna förenkling utsätter dock inte medlemsstaterna för några onödiga risker vad gäller mervärdesskatteintäkterna med tanke på att den totala försäljningen för de företag som kommer att gynnas av denna förenkling bara beräknas stå för 0,3 % av den totala gränsöverskridande försäljningen av de berörda tjänsterna.

- **Val av instrument**

Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011.

3. RESULTAT AV EFTERHANDSUTVÄRDERINGAR, SAMRÅD MED BERÖRDA PARTER OCH KONSEKVENSBEDÖMNINGAR

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Resultaten av efterhandsutvärderingen, samråd med berörda parter och konsekvensbedömningen anges i detalj i motiveringen till förslaget till rådets direktiv om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG när det gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor – COM(2016) 757.

Samrådet med berörda parter visade att 2015 års ändringar av reglerna om platsen för tillhandahållande av tjänster på elektronisk väg, som kräver två bevishandlingar för att identifiera kundernas placering, är särskilt betungande för små och medelstora företag och mikroföretag. Reglerna kräver investeringar i utveckling av it-system och programvara som är oproportionerliga i förhållande till nivån på den gränsöverskridande handeln. De förenklade kraven på bevisning kompletterar införandet av det gränsöverskridande tröskelvärde för försäljning på 10 000 euro i förslaget som ingår i paketet om att ändra rådets direktiv 2006/112/EG. I kvantitativa termer kommer införandet av ett EU-internt gränsöverskridande tröskelvärde under 2018 att leda till att 6 500 företag inte längre omfattas av funktionen hos systemet med en enda kontaktpunkt (Moss) som leder till en potentiell kostnadsbesparing för dessa företag på 13 miljoner euro. Införandet under 2018 av krav på förenklade bevishandlingar kommer att gynna ytterligare 1 000 företag. I den undersökning som ligger till grund för konsekvensbedömningen har man uppskattat att kravet på en bevishandling inte utgör en otillbörlig risk mot medlemsstaternas mervärdesskatteintäkter.

4. BUDGETKONSEKVENSER

Detta förslag utgör en del av lagstiftningspaketet med förslaget om en modernisering av mervärdesskattesystemet vid gränsöverskridande e-handel mellan företag och konsumenter (B2C). Paketets budgetkonsekvenser anges i detalj i motiveringen till förslaget om att ändra mervärdesskattedirektivet – COM(2016) 757. Denna ändring bör inte medföra kostnader för att skatteförvaltningarna ska kunna anpassa sig till det nya gränsvärdet och skulle kunna förenkla den komplexa revisionen av sådana företag. Såsom nämns ovan bör, som en följd av denna ändring, inget onödigt hot finnas mot de samlade mervärdesskatteintäkterna, eftersom de motsvarar 0,3 % av den totala gränsöverskridande försäljningen.

5. ÖVRIGA INSLAG

- **Detaljerad redogörelse av de särskilda bestämmelserna i förslaget**

Kravet i artikel 24b d i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 på att tillhandahållaren av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg till icke beskattningsbara personer ska uppvisa två icke motstridiga

bevishandlingar från platsen där köparna är etablerade är extremt betungande för företagen, särskilt små och medelstora företag. Detta beror på att verksamhetsflödet och volymen inte är tillräckligt betydande för att investera i dyra tekniska lösningar som gör det möjligt för dem att erhålla två former av bevishandlingar som styrker den plats där köparen befinner sig. I detta förslag föreskrivs det därför att en bevishandling är tillräcklig om det totala årliga beloppet för de leveranser, exklusive mervärdesskatt, som omfattas av artikel 24b d inte överstiger 100 000 euro. Denna förenkling bör börja gälla redan från och med den 1 januari 2018, eftersom det inte behövs några ändringar av it-systemet för registrering, deklarering och betalning av mervärdesskatt (nedan kallat *systemet med en enda kontaktpunkt*).

Förslag till

RÅDETS GENOMFÖRANDEFÖRORDNING

om ändring av genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt,

med beaktande av rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt¹, särskilt artikel 397,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag, och

av följande skäl:

1. Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011² fastställer närmare bestämmelser om en presumtion av köparens plats för att fastställa platsen för tillhandahållande av telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar eller tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg som tillhandahålls icke beskattningsbara personer.
2. Bedömningen av villkoren för tillämpningen av dessa presumtioner har visat att det, under vissa omständigheter, kan vara mycket betungande för en beskattningsbar person som är etablerad i en medlemsstat och som tillhandahåller sådana tjänster till icke-beskattningsbara personer i andra medlemsstater att erhålla två icke motstridiga bevishandlingar för den plats där kunden är etablerad eller där denne är bosatt eller stadigvarande vistas.
3. Det är särskilt betungande för små och medelstora företag. Kravet på en bevishandling bör förenkla skyldigheterna för sådana företag vars gemenskapsinterna leveranser till konsumenter i andra medlemsstater understiger ett visst tröskelvärde.
4. Förenklingen av kravet på att bevisa köparens plats är ett komplement till de ändringar som infördes genom artikel 1 i rådets direktiv [...] /EU³ i de särskilda ordningar som anges i avdelning XII i kapitel 6 i direktiv 2006/112/EG och bör därför tillämpas från och med samma dag.
5. Genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 bör därför ändras i enlighet med detta.

¹ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

² Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

³ Rådets direktiv [...] /EU of [...] om ändring av direktiv 2006/112/EG och direktiv 2009/132/EG vad gäller vissa skyldigheter på mervärdesskatteområdet för tillhandahållande av tjänster och distansförsäljning av varor

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

I artikel 24b i genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ska följande stycken läggas till som andra och tredje stycke:

”För tillhandahållande av tjänster som omfattas av led d i första stycket där det sammanlagda värdet av sådana tjänster, exklusive mervärdesskatt, som tillhandahålls av en skattskyldig från dennes driftsställe eller ett fast driftställe i en medlemsstat till personer som är etablerade eller har sin stadigvarande adress eller normalt är bosatta i andra medlemsstater, som inte överstiger 100 000 euro eller motsvarande belopp i nationell valuta under det innevarande och det föregående kalenderåret, ska presumtionen vara att kunden är etablerad, bosatt eller stadigvarande vistas på den plats som identifieras som sådan av tillhandahållaren på grundval av en bevishandling som anges i artikel 24f.

Om, under ett kalenderår, det tröskelvärde som anges i andra stycket har nåtts ska den punkten inte tillämpas från och med denna tidpunkt och fram till dess att villkoren i denna punkt åter är uppfyllda.”

Artikel 2

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Den ska tillämpas från och med den 1 januari 2018.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den

*På rådets vägnar
Ordförande*